

Any LXIV
Gener-febrer 2011
Núm. 689

PLANTER

AL SERVEI DE LA PASTORAL VOCACIONAL. BISBAT DE VIC

**Arrels Cristianes
de Catalunya**
vint-i-cinquè aniversari

Mare de Déu de Montserrat

Mare de Déu de Montserrat,
patrona de totes les Diòcesis de Catalunya
i protectora del Seminari Major Interdiocesà!

Guardeu els seminaristes que ara estan aprenent
a configurar la seva vida a la del vostre Fill, Jesucrist,
el Bon Pastor i Gran Sacerdot per sempre.
Que siguin anunciadors del seu Evangeli,
ministres fidels de la seva Gràcia salvadora
i signes visibles del seu Amor misericordiós.

Ajudeu els seminaristes de les Diòcesis de Catalunya
a lliurar les seves vides a Déu, per amor,
a donar el seu sí obedient i confiat,
com el vostre sí de l'Anunciació,
sense condicions, per sempre, per estimar del tot,
i per fer en tot la voluntat del Pare.

Verge Maria, Mare nostra,
toqueu el cor dels joves amb la vostra mà maternal,
perquè s'obrin a l'amor més gran,
valorin la fe rebuda,
estimïn l'Església, Cos de Crist,
siguin generosos en obres i compromisos d'amor,
i no li neguin mai a Déu res d'allò que els vulgui demanar.

Mare de l'Església,
engendradora de Jesús i Reina dels apòstols,
auxili dels sacerdots i dels seminaristes,
pregueu sempre per nosaltres!
Amén.

Units en una sola fe

Cada any a la meitat del mes de gener, som convidats a pregar per la unitat de tots els cristians. És la Setmana de Pregària per la unitat dels cristians. Són vuit dies que finalitzen el dia 25 de gener, quan commemorem la Conversió de Sant Pau.

Enguany ens en fem ressò, perquè tenint present el nostre baptisme, preguntar-nos “*què n’has fet del teu baptisme?*” ens porta indefectiblement a valorar la necessària pregària per la unitat. Si és un sol Senyor qui ens aplega, un sol baptisme ens uneix, un sol Déu i Pare, ens sostè, com cantem en la cançó; aquesta constatació de fe, ha de marcar la nostra vida cristiana.

No podem oblidar doncs, la dinàmica ecumènica, la conscienciació de cada cristià i cristiana en el treball per a anunciar units la Bona Nova. La manca d’unitat, sempre és una rêmora a superar, en el treball evangelitzador. Si manca la unitat en l’anunci de l’evangeli –prou que ho constatem en la varietat de confessions que porten el nom de Crist- falta la vida que prové del testimoniatge. Ben trist seria, si aquest mancança es constatés també en la vida intraeclesial. La riquesa de testimonis com Taizé, Sant’Egidio, Bose...sempre ens estimulen en aquest camí de la unitat.

Material diocesà Què n'has fet del teu baptisme

Cal tenir present el recordatori de l'autor dels Fets dels Apòstols: “*tots eren constants a escoltar l’ensenyament dels apòstols i a viure en comunió fraterna, a partir el pa i a assistir a les pregàries*” (Ac 2,42). D’alguna manera, la vida comunitària en el Seminari, ajuda a aprendre la necessitat del treball en grup, de la vida de fe compartida, de la formació necessària; per a poder servir després el poble encomanat.

I aprofitem l’avinentsa del començament d’any, per a fer-nos ressò, en aquest exemplar, del vint-i-cinc anys (va fer-los el passat 27 de desembre de 2010) del document dels Bisbes de Catalunya, *Arrels cristianes de Catalunya*. Unes reflexions de referència en el treball evangelitzador a casa nostra que no ens poden passar per alt.

Mn. Pere Oliva
rector del Seminari

Un text de perenne actualitat

El 27 de desembre passat s'esdevingué el vint-i-cinquè aniversari d'*Arrels Cristianes de Catalunya* que, amb el pas dels anys, s'ha anat confirmant com un document d'innegable transcendència històrica dins el corrent magisterial de l'Episcopat del nostre país. Em plau d'oferir-ne aquesta síntesi abreujada a fi de palesar la seva perenne actualitat.

Després d'una breu introducció, la primera part del text es refereix a Catalunya com a *Pàtria, Cultura i Nació*. En síntesi, els bisbes catalans afirmen que Catalunya és la nostra pàtria, que ens cal estimar i servir; és la nostra nació, els drets jurídic-polítics de la qual ens cal instar i exercir; i és la nostra cultura, els trets de la qual ens cal assumir, discernir i envigorir.

La segona part està centrada en la dimensió cristiana del nostre poble a la claror del seu passat, *present* i *esdevenidor*. Pel que fa al passat, es remarca que l'Església catòlica ha contribuït de manera important a la forja i realització de Catalunya i, des d'aquesta perspectiva, els bisbes es reconeixen i refermen en una ininterrompuda tradició de fidelitat al nostre país. Quant al present, s'afirma que la fe continua viva en sectors molt amplis de la nostra societat i que, en un context de pluralisme, la pre-

Abat Oliba (Ripoll)

sència i acció de l'Església catòlica al nostre país passa pel reconeixement i exercici del dret humà i civil a la llibertat religiosa. Finalment, respecte a l'*esdevenidor*, els prelats indiquen, d'una banda, que, rica en història i tradició, Catalunya és, al mateix temps, una terra freturosa de modernitat; de l'altra, que la consciència catòlica ens apressa, amb vista al futur, a: mantenir i acréixer les tradicions de llibertat, treball i família; complir els deures de justícia social alhora que multiplicar les iniciatives d'amor solidari; i acollir els qui han vingut a compartir la nostra vida des d'altres terres bo i instant llur solidarització amb la nova comunitat.

Els pastors clouen el seu document assenyalant que la nostra ciutadania a la pàtria catalana és un camí i un tast provisional de la ciutadania benaurada i eterna en el cel.

Mn. Antoni M. Oriol

Arrels cristianes de Catalunya

«El venerable Torras i Bages explica que va escriure la seva obra *La tradició catalana* per tal d'aclarir aquest interrogant: "Té el nostre poble un vertader ser personal capaç de vida pròpia? Si al poble català pot aplicar-se-li el concepte de persona, això és, si és, com deien els antics escolàstics *indivisum a se et divisum ab aliis* (*indivís quant a si mateix i distint dels altres*) si és un individu racional amb voluntat d'intel·ligència pròpies, ningú pot negar-li el dret a viure" (...) aquest text torrasianista contribueix a fer-nos entendre de què es tracta, en realitat: no de la defensa del nom nació com si fós un títol, sinó del reconeixement d'una realitat de fet» (ACC, Barcelona, 1986 -3ª ed- p.9)

«Com a bisbes de l'Església a Catalunya, encarnada en aquest poble, donem fe de la realitat nacional de Catalunya, façonada al llarg de mil anys d'història i també reclamem per a ella l'aplicació de la doctrina del magisteri eclesial: els drets i els valors culturals de les minories ètniques dins d'un Estat, dels pobles i de les nacions o nacionalitats que han de ser respectats i, fins i tot, promoguts pels Estats, els quals de cap manera no poden, segons dret i justícia, perseguir-los, destruir-los o assimilar-los a una altra cultura majoritària» (Ibid, p.10)

El venerable Torras i Bages

«Però volem dir que és aquella ininterrompuda tradició de fidelitat a Catalunya (Jacint Verdaguer, Morgades, Torras i Bages, Llimona, Gaudí, Maragall, Ruyra, López Picó, Carles Riba, Cardó, Vidal i Barraquer...) que ens reconeixem i ens refermem. Una fidelitat especialment notable en els nivells més populars, i que, a vegades, ha comportat el marginalment injust i el sacrifici de persones i d'institucions» (Ibid, p. 20)

La vida dels seminaristes al SMI

Amb les convivències típiques de principi de curs, que van tenir lloc a St. Ramon de Segarra del catorze al setze de setembre, vam iniciar el curs 2010-2011. Allí en els tres dies de convivències vam retrobar-nos i conèixer tots els membres que en aquest nou curs formem el seminari. Vam explicar l'estiu i com encaràvem el nou curs. El dia 15 vam peregrinar al Santuari d'Ivorra per tal de guanyar el jubileu que celebren commemorant el mil·lenari del miracle eucarístic.

La inauguració oficial del curs va tenir lloc el dia 13 d'octubre. A la tarda al SMI; vam celebrar vespres solemnes i vam festejar l'entrada del nou curs amb un sopar acompanyats de tots els bisbes i rectors que formen el SMI.

El 28 d'octubre vam celebrar la tradicional festa de la Castanyada; després d'una divertida dinàmica en la que tots vam poder actuar a través de cançons i interpretacions menjàrem: castanyes, panellets i moniatos. Amb rialles i cançons vam festejar l'entrada de la tardor i la festa de Tots Sants.

El dia 4 de novembre Mn. Joan Prat, prevere del nostre bisbat que està estudiant dret canònic a Roma, va venir a celebrar amb nosaltres la seva Missa nova al Seminari. Ens va obsequiar amb una preciosa homilia ben il·luminadora per tots nosaltres.

I el dia 10 de novembre ens va visitar Mons. Xavier Novell, bisbe electe (en aquell moment) del bisbat de Solsona. Ell havia estat seminarista de la casa i va voler festejar amb nosaltres l'elecció de la seva persona com a nou bisbe de Solsona; l'ordenació va tenir lloc el 12 de desembre a la catedral de Solsona a dos quarts de cinc de la tarda. Després de compartir el sopar i postres ens va explicar com encara el seu nou ministeri episcopal.

Hem retornat després de les vacances de les festes de Nadal amb forces renovades. Ben aviat, a finals de gener i inicis de febrer, tindran lloc els exàmens del primer semestre de curs.

Seminaristes del bisbat juntament amb el rector

Joan Vilaseca Bruch

Des del Seminari

Acolitat a la Parròquia del Carme (Manresa)

Va rebre-hi l'acolat, en Xavier Estopà i Rey el dissabte 11 de desembre al vespre, en el marc d'una eucaristia on també dues noies varen ser confirmades en la fe. Presidí la celebració en Bisbe Romà, acompanyat del rector de la Parròquia, Mn. Toni Boqueras, així com Mn Pere Oliva, rector del Seminari diocesà.

Joves italians al Seminari

Del 30 de desembre a l'1 de gener, varen residir al Seminari de Vic, dos-cents setanta joves procedents dels voltants de Milà, membres del moviment *Comunió i Alliberament*. Varen ocupar aquests dies en l'admiració de l'obra de Gaudí, a Barcelona.

Arranjament provisional d'una capella

En el primer pis del Seminari, sobre mateix de la recepció, s'ha agençat una capella amb capacitat per una vintena de fidels. Aquest espai facilita la celebració de l'eucaristia, en un espai més acollidor i amb calefacció. Hi ha la reserva del Santíssim, i a costat mateix, en una sala acondicionada per a conferències i xerrades, s'hi porten a terme els recessos mensuals dels preveres de la zona nord del bisbat.

Aportacions a Planter

Gnes. Dominiques (Sta Caterina): 10,00€. Parròquia dels Prats de Rei (Anoia-Segarra): 50,00€. Lourdes Rifà: 5,00€. Parròquia de La Gleva: 30,00€. Joan Farrés (Barcelona): 30,00€. Pepita Morató Miserachs: 50,00€. Anònim: 10,00€. Montserrat Queralta (Moià): 465,00€. Seminarista: 300,00€. Moltes gràcies!!!

Ordenació diacònals a la Catedral.

El 8 de desembre de 2010 van rebre l'ordenació diacònal: Julià Franch, (Manresa) Florènci Gras, (Callús) i Joan Tió (Folgueroles). Que el Senyor els beneeixi.

Planter

Redacció i administració: Seminari Diocesà.
Ronda Camprodon, 2 - Tel. 938 892 318 - 08500 VIC

DONATIU ANYAL, 4 EUROS

Per ingressos i donatius: La Caixa of. 0007 Cta./Cte. 12645-17

Imprès per GRÀFIQUES DIAC. Rda. Camprodon, 2 - 08500 VIC - D.L.B-4.200/69

AGENDA D'ACTIVITATS

Delegació de Joves Bisbat de Vic

■ **RECÉS DE QUARESMA**

Diumenge, 13 de març (matinal)

Vic

■ **VIÈ VIA CRUCIS JOVE A MONTSERRAT**

Dilluns sant, 18 d'abril

Trobada, via crucis, gresca, dinar, pregària... a Montserrat

Per adolescents i joves de + de 14 anys

Hi haurà un bus que recollirà els participants

■ **EXERCICIS ESPIRITUALS PER A JOVES**

Del divendres 6 al diumenge 8 de maig

DIES D'ACOLLIDA A LES DIÒCESIS CATALANES

De l'11 al 15 d'agost de 2011

Parròquia acollidora, família acollidora, voluntaris

JMJ 2011

Jornada Mundial de la Joventut Madrid, 16-21 d'agost de 2011

+ Informació:

www.jbvic.com / www.cercaitroba.com

joves@bisbatvic.com / 656 366 337